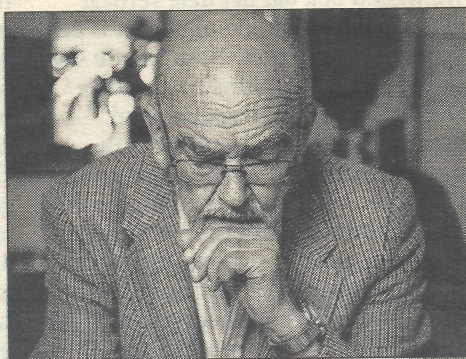

Abraham Mansvelt (Enschede, 83 jaar), vliegtuigbouwkundig ingenieur en gepensioneerd docent, was 10 toen de oorlog begon. „Vijf dagen na de inval van de Duitsers, op 14 mei 1940, vond het grote bombardement op Rotterdam plaats. We zaten met zijn allen in het trappenhuis en voelden hoe de grond golfde. Na het bombardement lag het hele centrum plat. De lucht was pikzwart van alle puinstof en vuurdamp. Wonder boven wonder, tussen alle puin van ons huis, onze winkel in goud en zilver en de werkplaats, stond de stalen kantoorkast met daarin een gouden munt, een gouden tientje en enkele diamanten nog overeind. Jaren later werd ik tijdens een wandelvakantie op Tenerife opgenomen in het ziekenhuis. Een Duitse man werd naast mij geplaatst. Toen ik vertelde dat ik uit Rotterdam kwam, reageerde hij met een soort van bekentenis: 'Ik was boven u toe u dat overkwam'. Bleek dat hij bij de bombardementen voorin een vliegtuig had gezeten om de bommen te richten! Ik kon een stoel tegen zijn gezicht aanslijten, of hem in het zicht slaan, maar was alleen met stomheid geslagen.”